

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/173/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518205914
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1518205914.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej v právnej veci žalobcu: Za zeleň Petržalky, občianske združenie, IČO: 31 768 296, so sídlom Starhradská 10, Bratislava, proti žalovaným: 1/ Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, IČO: 00 681 156, so sídlom Špitálska 4, 6, 8, Bratislava, 2/ consult s.r.o., IČO: 47 223 928, so sídlom MUDr. Jána Straku 13, Banská Štiavnica, zast.: Advokátska kancelária SOUKENNÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 16.07.2020, č.k. 7C/44/2018-182, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovaným 1/ a 2/ sa voči žalobcovi p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému 1/ nepriznal nárok na náhradu trov konania. Žalovanému 2/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 137 písm. c/, § 215 ods. 1, 2 CSP a vecne tým, že žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 04.10.2018 domáhal, aby súd určil, že žalovaný 1.) je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. T., zapísaných na LV č. XXXX ako pozemky - parcely registra C, parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.641 m² a parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 4.369 m² a stavby so súp.č. XXXX postavenej na parcele č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.641 m², popis stavby M. X, v správe Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 4, 6, 8, Bratislava.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazných prostriedkov: Stanovy občianskeho združenia Za zeleň Petržalky, výpis z listu vlastníctva č. XXXX, Zmluva o prevode správy nehnuteľného majetku štátu, Zámenná zmluva, Konceptia nakladania s nehnuteľným majetkom štátu, Konceptia zabezpečovania výkonu súdnych rozhodnutí v zariadeniach sociálnej ochrany detí, pričom zistil nasledovný skutkový stav: Žalobca je občianskym združením, starajúcim sa o rozvoj a zveľaďovanie mestskej časti Petržalka. Zmluvou o prevode správy nehnuteľného majetku štátu uzatvorenou podľa § 9 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov, č. záznamu: 9562/2016, č. spisu: 5056/2016-M-KVSÚ, bola prevedená správa predmetných nehnuteľností z ÚPSVAR na žalovaného 1.). Medzi žalovaným 1.) a žalovaným 2.) bola dňa 13.08.2018 uzatvorená Zámenná zmluva podľa § 11 ods. 8 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov, podľa § 611 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a v súlade s ustanoveniami zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve

bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, číslo spisu: 10791/2018-M_ODSM, číslo záznamu: 11719/2018. Na základe predmetnej Zámennnej zmluvy je ako vlastník týchto nehnuteľností na príslušnom liste vlastníctva zapísaný žalovaný 2.). Touto Zámennou zmluvou nadobudla Slovenská republika výlučné vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré budú podľa článku III tejto Zámennnej zmluvy, nazvaného Účel zámeny, vhodnejšie a účelnejšie slúžiť žalovanému 1.) na plnenie úloh v rámci predmetu jeho činnosti alebo v súvislosti s ním ako dotknuté nehnuteľnosti.

4. Na pojednávaní dňa 16.07.2020 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, odkázal na doteraz doložené písomné podania a predložil súdu ďalšie podanie - vyjadrenie žalobcu zo dňa 14.07.2020. Prvú časť tohto podania, pojednávajúcu o tom, že Zámenná zmluva napĺňa znaky nedovolenej štátnej pomoci v zmysle práva Európskej únie, predniesol žalobca na pojednávaní. Na otázku súdu žalobca uviedol, že naliehavý právny záujem odôvodňuje týmto vyjadrením a poukazuje aj na 2. a 3. časť predmetného vyjadrenia. Ďalej uviedol, že sa konalo stretnutie medzi žalobcom a žalovaným 1.) ohľadom poskytnutia materiálu žalovaným 1.) žalobcovi, avšak stretnutie dopadlo bezvýsledne.

5. Na pojednávaní dňa 16.07.2020 žalovaný 1.) uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojich písomných podaní a navrhuje, aby súd žalobu zamietol. Čo sa týka dôvodov, poukázal na právne argumenty uvedené v predmetných podaniach. V krátkosti sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu doloženého na predmetnom pojednávaní. Zámenná zmluva bola uzatvorená podľa zákona o správe majetku štátu a uvedený právny úkon nebol štátnou pomocou. Predmetný argument žalobcu tak považoval za nedôvodný. Uviedol, že si v prípade úspechu neuplatňuje právo na náhradu trov konania.

6. Na pojednávaní dňa 16.07.2020 žalovaný 2.) uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojich písomných podaní a navrhuje, aby súd žalobu zamietol. Pokiaľ ide o dôvody, poukázal na tie uvedené v jeho podaniach. K vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca nesprávne interpretuje právne predpisy Európskej únie, keďže v tomto prípade nemožno hovoriť o nedovolenej štátnej pomoci. Napriek skutočnosti, že jednotlivci sú oprávnení dovoľávať sa priameho účinku práva EÚ, žalobcov argument je absolútne právne irelevantný pre súkromný civilný spor, keďže oblasť právnej úpravy, na ktorú poukazuje žalobca sa vzťahuje najmä na vzťahy medzi jednotlivými členskými štátmi EÚ a komisiou EÚ. Žalobca podľa neho neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal vo veci naliehavý právny záujem. Uviedol, že si v prípade úspechu uplatňuje právo na náhradu trov konania.

7. Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované ustanovenia dospel súd k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť. Na prvom mieste považoval súd za kľúčové vysporiadať sa s otázkou existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení vlastníckeho práva k označeným nehnuteľnostiam. Právny záujem pritom musí mať dostatočnú intenzitu a určovací rozsudok by mal byť pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. O vecnej opodstatnenosti žaloby možno rozhodovať až po zistení, že naliehavý právny záujem je daný. Ústavný súd vyslovil právny názor, podľa ktorého ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania, spravidla žalovaného (nález Ústavného súdu SR z 27.1.2011 sp. zn. II. ÚS 382/2010).

8. Naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti takejto žaloby, spočíva v tom, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie sporu a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (ide najmä o prípady, v ktorých sa požadovaným určením vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkom sporu a predíde sa žalobe na plnenie). Naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod zamietnutia žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 4.3.2009 sp. zn. 3 Cdo 241/2008).

9. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti takejto určovacej žaloby musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je

vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov.

10. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Aj napriek tomu, že opisoval atribúty nevyhnutné pre záver o existencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, neuviedol skutočnosti, ktoré by boli relevantné pre ich naplnenie. Súd nepovažoval za osvedčenú skutočnosť, že by prevodom vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam na žalovaného 2.) bolo akýmkoľvek spôsobom ohrozené právo žalobcu alebo že by sa jeho právne postavenie stalo neistým. To isté potom platí aj o prípade absencie určenia vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam prostredníctvom určovacej žaloby. Z podaní žalobcu ani z vykonaného dokazovania nevyplýva akýkoľvek právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam, avšak ani to, že by sa vlastníctvo týchto nehnuteľností akýmkoľvek spôsobom dotýkalo jeho práv alebo právneho postavenia. S ohľadom na vyššie uvedené považoval súd za nedostačujúce odôvodnenie naliehavého právneho záujmu skutočnosťou, že môže byť ohrozené právo obyvateľov Petržalky na priaznivé životné prostredie, že ich právne postavenie ako účastníkov doposiaľ neprebíhajúceho stavebného konania je neisté ako aj preventívnou povahou určovacej žaloby. To isté potom platí aj pre argument žalobcu o prípustnosti určovacej žaloby, ak by rozsudok vyhovujúci žalobe mohol priviesť zosúladienie právneho a evidovaného stavu v katastre nehnuteľností. Súd na záver uvádza, že žalobca počas konania zároveň nepoukázal na taký postup žalovaných 1.) a 2.), ktorý by osvedčoval úmysel narušiť jeho právo alebo spôsobiť mu ujmu na jeho právnom postavení.

11. Procesná povinnosť preukázať, že v dobe rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši, resp. odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2012 sp. zn. 5 Cdo 31/2011).

12. Keďže procesná povinnosť preukázať naliehavý právny záujem zaťažuje žalobcu a ten si ju v tomto konaní nesplnil, súd sa ďalej nezaoberal vecnou opodstatnenosťou podanej žaloby. Nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe podľa § 137 písm. c, CSP je samostatným a prvoradým dôvodom, pre ktorý nemôže takáto žaloba obstáť a ktorý vedie k jej nevyhnutnému zamietnutiu. V zmysle vyššie uvedeného tak súd žalobu, z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, zamietol.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal plne úspešnému žalovanému 2/ náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne v súlade s ustanovením 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní trovy nevznikli a preto náhradu trov nežiadal.

14. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a jeho žalobe vyhovel. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil tým, že vo svojich podaniach odôvodnil ním tvrdený naliehavý právny záujem, vyplývajúci z neistoty právneho postavenia vyplývajúceho z uskutočnenej zámene predmetných nehnuteľností na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Zároveň poukázal na postup žalovaného 2/ spočívajúci v úkonoch smerujúcich k získaniu stanoviska Hlavného mesta SR Bratislavy k jeho investičnému zámeru, na základe ktorého malo nasledovať stavebné konanie na jeho realizáciu - výstavbu na pozemkoch, ktoré boli súčasťou predmetu zámene. Právo obyvateľov Petržalky na priaznivé životné prostredie môže byť ohrozené a ich právne postavenie účastníkov staveného konania neisté, nakoľko z dôvodu možnej absolútnej neplatnosti predmetnej zámene zmluvy nie je zrejmé, voči komu môžu uplatňovať práva a nároky, ktoré im priznáva stavebný zákon. Ďalej sa žalobca vo svojom odvolaní pridrižava ním doposiaľ tvrdených námietok.

15. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 2/, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalovaný 2/ sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a poukazuje na to, že žalobca ani v odvolacom konaní nepreukázal naliehavý právny záujem.

16. K odvolaniu žalobca sa vyjadril aj žalovaný 1/, ktorý naďalej má za to, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem ako ani vecnú legitimitáciu na podanej žalobe.

17. Ďalšie vyjadrenia súdu zaslané neboli.

18. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie nie je opodstatnené.

19. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

20. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

21. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o, určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

22. Cit. zák ustanovenie nového Civilného sporového poriadku úč. od 1.7.2016, vychádzajúc z ust. § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, úč. do 1.7.2016, pripúšťa žalobu, smerujúcu k určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je za podmienky, že na takomto určení je naliehavý právny záujem s obmedzením, podľa ktorého naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, čo nebol prípad žalobcov v tomto konaní. Právny záujem, ako podmienka úspešnosti žaloby na určení, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žaloba v danom právnom vzťahu môže dosiahnuť odstránenie právnej neistoty /spornosti/ a ochranu práv a oprávnených záujmov práve navrhovaným určením. Vo všeobecnosti platí, že ak žaloba na určení neslúži potrebám praktického života /neistej situácie sa vôbec netýka alebo ju nerieši/ alebo ak má žalobca inú možnosť, ako odstrániť vzniknutú neistú situáciu právneho vzťahu účastníkov, nie je takáto žaloba spravidla účelná a procesne prípustná. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit /to, čoho sa žalobca v konaní domáha/ a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva alebo právnej neistoty. Záver súdu o ne/existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá posúdenie, či podaný určovací návrh je vhodným /správne zvoleným a prípustným/ procesným nástrojom ochrany jeho práva alebo návrhom, ktorý spornosť neodstraňuje a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať ešte iné konanie.

23. V prejednávanej veci sa žalobca domáha na súde určení, že žalovaný 1/ je vlastníkom predmetných nehnuteľností, pričom tvrdí, že prevodom vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam na žalovaného 2/ bolo ohrozené právo žalobcu resp. že by sa jeho právne postavenie stalo neistým. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca nepreukázal, že by sa zmenou vlastníka nehnuteľností zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/ akýmkoľvek spôsobom zmenilo jeho právne postavenie, resp. by hrozilo porušenie práva žalobcu a je preto dôvodná ochrana práv žalobcu súdnou cestou rozhodnutím o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Určovacou žalobou a naliehavý právny záujem na nej, môže obstať len v situácii, že rozhodnutie súdu určovacím petitom dôjde k zmene právneho postavenia žalobcu.

24. Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, akým spôsobom by sa samotným prevodom vlastníckeho práva mohlo dôjsť k ohrozeniu práva žalobcu alebo k zmene jeho právneho postavenia. Pokiaľ žalobca

má za to, že výstavbou na predmetných pozemkoch by sa znížila kvalita života obyvateľov mestskej časti Petržalka, majú títo obyvatelia právo domáhať sa zastavenia výstavby alebo zmeny výstavby v stavebnom konaní, v ktorom môžu negatívne dopady takejto výstavby preukázať a to bez ohľadu na to kto je vlastníkom týchto nehnuteľností.

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešným žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%,. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).